

Szerkesztőség és kiadó hivatal

Széchenyi-utca SIMON-ház Kunz József ur kereskedésével szemben.

HIRDETÉNYEK.

Előfizetési pénzek és a kiadás körüli paasz... valamint a lap sze lemi részét illető minden közlemények sde intéendőik.

Bérmegtelen levelek csak ismert kszektől fogadtatnak el.

DEBRECZENI ELLENŐR.

POLITIKAI, TARSADALMI és KÖZGAZDASÁGI LAP.

A SZABADELVŰ PART KOZLÖNYE.

Megjelen napokonként, a vasárnap és péntek kivételével.

Előfizetési ár:

Helyben bázhoz hordva vagy vidékre postán küldve:

Egész évre " " " " 10 frt - kr.
Félévre " " " " 5 frt - kr.
Negyedévre " " " " 2 frt 50 kr.
Egy óra " " " " 1 frt - kr.

Hirdetési díj:

Ot-hasábsopetitors egyszeri beiktatásért 5kr
Bélyegdíj minden hirdetésért külön 30 kr
Nyiltér 4 hasábsopetitorsért 30 kr.
Hirdetést vagy reclamat magában foglaló újdonság sora 50 krajczár.

XIV. évfolyam 1887.

Debreczen. Kedd, február 1.

22. szám.

Miért fegyverkezünk?

Ez a kérdés lebeg hetek óta az ország minden lakosának ajkain látva azt a rohamos katonai előkészületeket, melyek országoszerre tétettek.

A kérdésre a képviselőház tegnapi ülésén felelt Tisza Kálmán miniszterelnök, s válasza bizonynyal meg fogja nyugtatni az aggódo vagy kétkedő kedélyeket.

Irányi Dániel interpellálta a miniszterelnököt az iránt, hogy nem történt-e azóta, hogy legutoljára szó volt róla, a köztünk és Németország között levő szövetségben változás? E változás nem olyan-e, hogy az országunk esetleg kárát lássa? s hogy a szomszédos államok függetlensége kellő tiszteletben fog-e még ezentul is tartani, s hogy érdekeink a keleten meg fognak-e óvatni, ha kell fegyveres erővel is? Azt hiszi, hogy a miniszterelnök minden veszély nélkül adhat e kérdéseire feleletet.

Tisza Kálmán miniszterelnök válasza következőleg hangzik:

"Azt hiszem, abban igazat méltóztatnak nekem ezen helyről nyilatkoztaimban még óvatosabbnak kell lennem, mint a minő óvatosnak ily időben kell lennie a képviselőnek és mint a minő óvatos volt — teljes készséggel elismerem — a t. képviselő ur is, ki hozzám e kérdéseket intézte. (Halljuk!)"

A mi már az első kérdést illeti, hogy viszonyaink a külállamokkal és jelesen Németországgal nem változtak-e azóta, mióta én mint miniszterelnök e házban, de később részletesebben a külügyminiszter a delegációkban nyilatkozott: határozottan felelhetem, hogy nem változtak. A viszony olyan ma, a milyennek a külügyminiszter a delegációkban jelezte. (Általános helyeslés.)

A t. képviselő ur kérdezte továbbá,

A „Debreczeni Ellenőr“ tárczája.

Szerelmem és dunkli.

— A bakaéletből. —

Irta: Csöregh Gyula.

Krobacsek Venczel nem volt sem tudós, sem költő; nem irt világhírű tragoediákat, mint Sophokles; nem foglalkozott politikával és nemzetgazdászattal; nem volt ingyen forsponton utazó természettudós; — egyszerű katoná volt az alföld egyik népes városában fekvő gyalogezredben, melynek huszonöt esztendő óta volt „regiments-tambourja.“ Hanem aztán olyan regiments-tambourt nem is mutatott fel az osztrák-magyar monarchia egyetlen ezrede sem.

Hatalmas, ős termetű, esaknem övig érő vörös szakállá, roppant hajussza, méltóság tekintete és büszke katonás, — magatartása oda illett volna egy tábornok-nagynak is; s midőn holmi parádés kirukkolások alkalmával, a regiments-tambouri méltóságot jelző gyöngyös válszaggal s hat érdemjeltől diszitett mellet ezrede és a zenekar élén végig masirozott az utczán: akkor nem nézte sensisem a vezénylő tisztek arany paszomantos, parádés öltözét, hanem Krobacsek Venczelt bámutta mindenké, ki hivatalának teljes öntudatával lépdelt a harsogó zenekar előtt, büszkén tekingetve szét a bámészködő civil-bagázs fölött.

Hanem nem csak arról volt ismeretes Krobacsek Venczel, hogy legderekből regiments-tambour az egész hadsergben, hanem másról is. Volt neki ugyan is egy oly gyönyörűséges szép leánya, a kit csak egyszer kellett valakinek meglátni, hogy elkezdjen a szive hangosan dobogni, ha nem is épen olyan nagyon, mint a zenekar dobja. Ezt a kis leányt pedig úgy örizte mint a szemévilágát s jaj volt annak, ki csak szeméit is rá merete vetni a kis Flórára, mert ő azt egyik

hogy ma is táplálja-e a kormány azon reményt, hogy a békét fentartania sikerül az ország és a monarchia érdekeinek megóvása mellett? (Halljuk!)"

T. képviselőház, ezt én ma is remélem; és itt alkalmat veszek magamnak a fegyverkezési hírekre reflektálni, melyeket a t. képviselő ur felemlített. (Halljuk!)"

Azt méltóztatnak tudni, hogy Európában, bár konstátálom, hogy a béke iránti törekvést nyilvánítja egyformán valamennyi állam, nincseu egy, Svájcot és Belgiumot sem véve ki, a mely oly helyzetbe ne óhajtsa tenni magát, hogy ha reményeiben csalódnék, saját erejével is érdekeit megvédeni képes legyen. Ez nem a háboru készülés, ez az óvatosság rendszabálya és azt hiszem, hogy a kormány, mely ily viszonyok közt a mi helyzetünkben emulasztaná az óvatosság rendszabályait hasonlólag megtenni, igazán megérdemelné a törvényhozás rosszszalását. (Általános élénk helyeslés.)

Megtörténik ez a kizárólag óvatossági intézkedés nálunk is, és részben, nem tagadom a t. ház előtt, történni fog az illetékes törvényhozási faktorok hozzájárulásának kikérésével. Elmulasztani nem fogunk semmit, de igen kérem előre már, mint a képviselő ur is mondta nem készülődésnek a háborura tekinteni, hanem óvatosságnak azon szempontból, hogy ha szemben az összes államok készülődésével a béke, a mi — remélem — nem következik be, mégis megzavartatnánk, érdekeinket, mint a t. képviselő ur is harmadik kérdésében most fölünk elvárja, ha minden békétörekvés daczára csak más uton lehetne megvédeni, ezen uton azután meg is védhessük. (Élénk általános helyeslés.)

Azt hiszem, több feleletet nem lehet kívánni. (Élénk helyeslés.)

ifju esek kollégájának s épen a mi századunknál szolgáló Hupka Johan manipuláns őrmesternek szánta, a ki ugyan nem volt valami szép gyerek, — lévén az ő orra olyan pisze, hogy az eső is bizonyosan belehullott volna, ha jó nagy simlérdet nem visel, — hanem azért Krobacsek Venczelnek tetszett s annyival is inkább, mert a leendőbeli vőlegénynek volt egy néhány száz meg-takarított forintja is, a mi pedig arra mutatott, hogy Hupka Johan derék, takarékos, jóra való ember. Az igaz, hogy az őrmester ur szeretett néha néha egy kicsit be is kaparászni a szülő nedvéből, hanem meg volt az a tulajdonsága, hogy ezt is csak a más zsebéből szeretete cselekedni, a mi viszont egyik bizonyosság volt takarékosága és élél messége mellett.

Hogy történt, hogy nem, és bizony már nem tudom, egy szóval én belebolondultam a kis Flórába. Ha az exercirozásból hazajöttünk, első dolgom volt szaladni az ő lakások előtt elterülő kertbe, melynek árnyas fái alatt boldog ábrándozásokba merülve el-elbeszélgettünk egymással a multról, jelenről és jövőről, szerelemről és boldogságról; terveket szőttünk, építettük a légvárakat; igértünk egymásnak sirig tartó hűséget, egy szóval azt tettük, a mit két fiatal szerelmes szokott cselekedni akkor, ha alkalmuk van egymásnak szívök titkát föl-tárni!

Egy darabig csak szépen is ment a dolog, míg tudniillik Krobacsek Venczel rá nem jött arra, hogy miért szeret a kis Flóra annyira a kertben időzni; hanem mikor aztán egy szép holdvilágos, csillagos estén rajta kapott bentünket az ábrándozáson: egyszerre vége lett a boldog állapotnak, mert az öreg olyan lármát csinált az egészből, hogy csak a volt a szerencsém, hogy a századom parancsnoka magyar ember volt, mert máskülönben lett volna hadd el hadd az éjszakai rendez-vouzert. — Krobacsek Venczel pedig még azt is megígérte, hogy eltöri a

Országgyűlés.

Budapest, febr. 1.

A képviselőház megkezdé ma a költéségyvétel részletes tárgyalását, melyben a miniszterelnökség budgetjéig haladt. Discussio támadt több tételnél. Igy a királyi udvartársánál Gulácsy Gyula és Ugron Gábor többször hangoztatott észrevételeket és kifogásokat ismételték, melyekre Tisza felelt, utalva arra, 300 óta nyelv és szellem tekintetében nem volt ily magyar a királyi udvar, mint most.

Az állandó országház építési költségénél Gulner határozati javaslatot tervezett elő a 600,000 fit törlesztésre a vonatkozó törvény hatályon kívül helyezése iránt. Támogatták őt Madarász József, Thaly, Herman és Orbán kik az ország jelen pénzügyi viszonyai között, a tervezett országházat tulajdrágának monák. — Tisza miniszterelnök és gróf Tisza Lajos a tétel megszavazása mellett emeltek szót, különös súlyt fektetve az alkotmányos szempontokra. Thaly azzal igyekezett hatást keiteni, hogy a tervezett országház gothicus czifraságai tavaszoukéut lefognak hullni és agyonütik a képviselőket, de agyallait eloszlatá Tisza Lajos.

A közös ügy tételénél Irányi Dániel intézett kérdéseket a miniszterelnökhöz, ki azt felelt, hogy a monarchia viszonyai a hatalmakhoz ma sem változtak; ma is olyanok, minőknek a külügyminiszter a delegációban feltüntette; reméli ugyan a béke fenntartását, de nem ugyan háborura készülődésből, hanem óvatosságból meg fognak történni a monarchia védképességére szükséges intézkedések, s ki látásba helyezi, hogy az illetékes parlamenti tényezők közreműködésével.

Az állami számvévszéknél Hefli hat. javaslatot terjesztett be a számvévszék előzetes ellenőrzési hatásköre tekintetében, melyre nézve a miniszterelnök a jegyzőkönyvbe is fölveendő nyilatkozatot tett, mibe Hefli is belenyugodott. — A letárgyalt tételek különben változatlanul elfogadtattak.

Holnap az apróbb tárczát hátra levő része és a belügyminiszterium költségvetése kerül tárgyalásra.

lábaimat, ha még egyszer csak a lakásuk felé is merészelek meuni.

Ez így csak megjárta volna, hanem hátra volt még Hupka őrmester is. Az igaz, hogy nem igen volt vele olyan sok dolgom, tehát nem is éreztehettem velem szemben fel-sőbbiséget, hanem azért még is tartottam tőle, hogy megkiseriti még egyszer velem az éjje-li találat.

Freibillogos voltam ugyan, a kivel a tisztek is jobban bántak, mint más közlegény-nyel, hanem még is attól féltem, hogy az őrmester ur azzal talál elégtételt venni rajtam, hogy minden harmadnapon őrségre küld postot állani, ami pedig a leg-gonoszabb dolgoknak egyike a katonai életben.

Hupka őrmester ur azonban derék gyerek volt. Mikor másnap találkoztam vele ravaszu a szemem közé hunyorított.

— Na na, herr freiwilliger, tóppet nem szapat csinálék olyan.

— Hiszen csak beszélgettünk egymással őrmester ur.

— No ja! meg egy kicsi... ezzel imutatta, hogy min kapott rajta banunkat Krobacsek.

Egy pár liter bor és egy „cizilinder“ kis-üstön fött törköly pálinka azonban kiegyen-lítette a köztünk felmerült differenciát, s a későbbi potya italok reményeége fejében Hupka őrmester ur elfelejté, hogy mi történt köztem és leendőbeli menyasszonya között.

De ha ő felejteti tudott, annyival inkább nem tudtam én felejteti a régi szép napokat és a kis Flórá. Tudtam én azt nagyon jól, hogy nincs az a reglementban megírva, hogy a katonának tilos akár a regimens tambour, akár a tábornok leányát szeretni. Ezt az egyet kifelédték belőle a kriegsministerium-nál. Ha pedig nincs benne: akkor az sem áll, amivel Krobacsek Venczel fenyegetett, hogy tudniillik a hűvösön fogja belőlem kiveretni azt, amit leánya iránt éreztem.

Hiába spekuláltam azonban; minden ra-

Külföld.

Akonstántinápolyi tárgyalások, mint ezt egyébiránt a dolog természete is magával hozza, csak igen lassan folynak. A bolgár kormány tudul adta már azokat az eredményeket, a melyekre hajlandó. Bevesz az ellenzékbeli a regenségre egy. a kormányba pedig két tagot, de kiköti hogy elfogadható trónjelöltet ajánljanak. Ezzel szemben az orosz program, mely szintén tárgyalási képezi a konstántinápolyi alkudozásoknak, körülbelül így hangzik: A bolgár regenség orosz értelemben változzék át, s akkor Oroszország visszavonja a mingreliai hercegjelöltséget; új sobráné választassék, melynek aztán Oroszország — miután előbb a hatalmak hozzájárulásáról bizonyosságot szerzett — más trónjelöltet fog ajánani. Ez valószínűleg Leuchtenberg György herceg lesz, kiről félhivatalosan ki is jelentették már orosz részről, hogy ép ugy kvalifikálva van a bolgár trónra, mint a mingreliai herceg. Az új fejedelem egyuttal Kelet-Rumelia kormányzója is lenne. Oroszország nem avatkozik bele az ország belkormányzatába, s a hadügyminiszter kivételével valamennyi miniszter bolgár lesz. A hadügy-miniszterségre s néhány több parancsnoki állásokra Oroszország orosz tiszteket nevez ki. A többi főtisztek s ezred- és zászlóalj parancsnokok bolgárok lesznek; de bizonyos időre, azaz két-három évre nagyobb számú fiatalabb orosz tiszteket rendelnek Bulgáriába, hogy segítve legyen a tiszthiányon. Az orosz követelések ennyire eltérők lévén a bolgár engedményektől, alig várhatni, hogy egyhamar eredményre vezetnek a tárgyalások. A Temps egy bécsi távirata szerint nem is igen vannak kedvező kilátásai. A hatalmak csak általánoságban adtak képviselőiknek utasításokat, hogy a békülékenység szellemében keressék a legjobb megoldást Oroszország kielégítésére.

Szófia b a n egyébiránt, mint onnan jelentik nyugodtan néznek a tárgyalások elé. Az az elismerés, melylyel a kormány köré csoportosuló bolgár többség kifogástalan magatartásának csaknem az összes európai kabinetek adóztak, bizonyos önértzetet keltett bennök s megösitette őket abban az elhatározásban, hogy bár lehetőleg tekintetbe óhajtsák venni az orosz kívánalmakat, hívek maradnak az eddigi programhoz. Ismerve azon-

vaszágom és cselem hajótörést szenvedett az öreg éberségén. A kis leánynak megtitották a kaszárnya udvarára való lejövetelt, s így sohasem tudhattuk találkozni. A távoli szerelmeskedés pedig soha sem volt kenyerem. A Platófiéle szerelmem nem elégtette ki forró vágyaimat; el nem tudtam képzelní, hogy lehet valaki szerelmes a nélkül, hogy ne is bírja szerelmének tárgyát?

Egy hónap mult el így lassanként. Természetes, hogy ez idő alatt kevés nap mult el a nélkül, hogy hat órai vasat ne kaptam volna. Kapitányom meg nem foghatta, hogy mi az ördög lelt egy idő óta? Hapták alatt sohasem volt ott a figyelmem; linxum helyet gyakran rexumot csináltam, s midőn a hadtest-parancsnok inspiczi-rungon volt nálunk, olyan baklövés csináltam a parádés kirukkoláson, amit csak két heti kaszárnya aristommal vélt helyretni öreg kapitányom!

Hja bizony! lett volna csak ő is husz éves fiatal ember!

Egy szép nyári délutáni napon a kaszárnya udvarán levő akácok árnyékában heverésztünk Nádudvary Sándor önkntes kollégámmal, akit szintén benn találtak marasztalni négy heti laktanyai fogságta. Természetes, hogy közös bajunkról folyt a diskurszus. Szidtuk a németet, ahogy tőlünk kitelhetett, s igértük ugyancsak a visszator-lást, ha kiszabadultunk egyszer ebből a gyönygy életből!

— Ne busj! pajtás, ránk is kisüt még a szabadulás dicső napja! Százegy kisa nap van még csak hátra s aztán vége lesz ennek is Hanem ki is tekerem annak a nyurga hadnagynak a nyakát!

Nagyot sohajtottam.

— Százegy kis nap! de hiszen ha addig minden nap vasat raknak a kezemre, lábamra, akkorára még a hus is lekopik rólok!

— Eh, dehogya kopik! lassanként ezt is megszokja az ember! aztán meg magad vagy

ás.
1884.
évben feltaláltatott
k forvizének haszn
re, megakadályozza
k fehérséget és szí
t erősíti a teljesen
latot teszünke lap
legjobb gyógy-
aljuk.
Huguerie,
ORDEAUX.
és 4 frt Poudre
1 frt 25 kr.
M. Benó, Szepessy
nek E. gyógyszer-
an
re, modern
Y A R.
Videki megrendelések pontosan teljesítetnek.

ban Oroszországnak a maga föltételeihez való ragaszkodását, a bolgár kormány körökben el vannak készülve arra, hogy a megoldás még sokáig fog magára várni. Kiadták a jelszót: kormányozzunk csak nyugodtan tovább, ne túrjunk rendezést, mi várhatunk.

A német sajtó, mióta a fegyverem a francia hadi készülődésekre irányult, komolyan veszi ezeket s különös fontosságot tulajdonít Boulanger francia hadügyminiszter személyének, mint a kit, békés nyilatkozatai daczára a revanche-eszme mezteltesüléseinek tekintenek. A Norddeutsche Allg. Zeitung legújabbán szószerint közli a Straßburger Postnak egy cikkét, mely kétségbe vonja a Tempsnak azt a kijelentését, hogy az új francia barakkok, a melyeknek külföldön olyan nagy jelentőséget tulajdonítottak, csupán a területiális sereg számára való, s utal arra hogy a barakkok hegyűl kizsármag Saint-Dieu, Corcieux, és Gerardmer helységek stratégiai támadó-vonalat képeznek, mely déli irányban Belforttal folytatódik. Ennélfogva tehát jelentékeny hadró-szaporításról van szó a határon, miként ezt Boulanger tábornok tervezte. — A Kreuzzeitung jelentése szerint a birodalmi gyűlés márczius 10-ike előtt nem fog összejönni.

Gazdasági egyleteink feladata.

(M. F.) Folytonosan halljuk a panaszt, hogy Magyarországon nem mutatkozik kellő érdeklődés a gazdasági egyletek működése iránt. Ennek azonban természetesen magyarázatát találjuk azon tényben, hogy egyleteink legnagyobb részben platonikus distertációkkal tölti az időt s azok lonyomatására vesztegeti pénzét.

A gyakorlati gazdaság azonban sem ideje sem kedve nem lehet ahhoz, hogy az egyesületekben tartott előadások folytán örökös kísérletezések adják magát. A gazda csak a már kétségbevonhatlanul jónak praeictusnak és eddigi praxisának jobban jóvedelmézőnek mutatkozó eljárás iránt viseltetik bizalommal.

E bizalom azonban néha nem szavak, hanem szemmel látható tények által kelthető csak fel.

A különböző tenyésztéssel, trágyaszerekkel és termelési módokkal való kísérletezés nem a egyes gazdáknak, hanem a gazdasági tanintézeteknél felállított kísérleti telepeknek a feladatai mert az új kísérletezések a gazdákra nézve nem csak azon kárral járnak, hogy az új tenyésztésgéret, vetőmagot vagy trágyaszert kiadott pénzé hasznátalanul elvesz, hanem ennél még sokkal nagyobb kára származik abból, hogy jól előkészített följét és becses idejét vesztegeti a haszttalan kísérletekre.

A termelésűgy javítását legbiztosabban csak az u. n. demonstratív uton lehet eszközölni, ha t. i. minden egyes vidéken mindenki által könnyen hozzáférhető helyen, például városok vagy falvak közelében a legjártasabb országutak mellett mutatják be a régi módokkal összehasonlítva az újabb módszer, vagy az újabb vetőmag- trágya- és tenyésztésgérel-zerűsége.

Annival fontosabb ez eljárás, mivel igen ritka gazdasági felfede és az, melynek

absolut értéke volna, vagyis a mely egy ország különböző vidékeinek annyira különböző viszonyai között is mindig praeictusnak mutatkoznék. A felett, hogy a ta álmanly valamely gazdaságban csakugyan észlelhető alkalmazható-e, mint a meglevő praxis, többnyire csak az illető gazdaság vagy vidék sajátos viszonyai a határozzók.

Franciaországban már teljes elismerésre jutott ezen elv, a mennyiben ott a gazdasági tanároknál és vándortanítóknak főfeladatai az van kitűzve, hogy minden egyes vidék sajátos viszonyainak megfelelő javítványok gyakorlati értékét igyekezzenek előbb kísérleteg kétségbevonhatlanul megállapítani s csak midőn ez már megtörtént, vagyis a mindön már s-mmi kétség sem férhet hozzá, hogy az illető vidék tényleges viszonyai között az illető javítvány csakugyan praeictusabb, jóvedelmesebb a tényleg elterjedő levő praxisnál akkor igyekezzenek az illető újítást a kellő mintatelepeknek lehető leg-zem-betűnőbb helyén a régi rendszer mellett pá-rallel való felállítás által a gazdaközön-séggel megkedveltetni.

Ott pedig, a hol ily minta telepek be-rendezése bármi ok miatt nem eszközölhető, legalább arra igyekezzenek az illető gazdasági egyesületek, hogy a te ületeiken észze-rűbben vezetett gazdaságokban látható pra-ictus javítványokat ismertessék meg a hely-színére való kiradulások által az egyesületek tagjaival.

Arra még a legegyszerűbb embernek is van belátása, hogy a látottak után csakhamar maga is megtudja ítélni, mi válik az ő javára, s ha az egyesületekben való részvételt foly-tán anyagi gyarapodását is tapasztalja, akkor nem k-ll többé kötéllrel fogni az egye-sületekbe való belépésre, s azok működésében való tevékeny részvétre a praeictus gaz-dákat.

Napi hírek.

— Hová építjük a real iskolát? Fazekas Sándor urnak a főrealiskola építéséről szóló s lapunkban megjelent cikksorozata a város ügyei iránt érdeklődéssel viseltetni szokó t polgárok körében élénk figyelmet kel-tett. Ma lapunk egyik szorgalmas olvasója egy kis közleményt küldött be hozzánk, mely-ben ő is emondja a maga nézeteit a realis-kola helyének választásáról s meg is nevezi a telkeket, melyek szerinte legalkalmasabb s nem is drága pénzen megszerezhető helye lenének a realiskolának. K i s s P. ur, ő a cikk beküldője, a Dara-bos s Péterfia utca sarkán, tehát a collé-gium szomszédságában, a Csokonai kerttel szemben fekvő telkeket ajánlja, melyek mind ma-gán tulajdonokat képezvén kisajátítandók volná-nak. A megszerzés nem kerülne sokba; mert az által ajánlott hat telek egy része már most is eladó s közülök a legtöbbön csupán ócska, régi épületek vannak, s azon kívül a város alapítványai is érdekelve vannak. — E házastelkek a következők: a Sella féle sa-rok telek régi épületekkel, a Sinay féle, je-lenleg Dr. Zelizi Dániel tulajdonát képező ud-var, a Gecsy ház, terjedelmes udvarral; de a

rajta levő emeletes épület szintén osdi már. A Darabos utcán pedig: a rozszant Jákó féle ház, az egy emeletes Halmy ház; az ezen tul levő rongyos épületek, melyek a 86 éves betegeskedő özvegy H o n o l a György-né tulajdonában vannak. A közlemény e tel-keket melegen ajánlja Simonffy Imre kir. ta-nácsos polgármester ur, a városi tanács, álta-ltában az intéző körök figyelmébe. E telkek megvételét, a kisajátítás iránt való mielőbbi gyors lépések megtételét annyival inkább ajánlja, mert — mint beszél — Kövesdi János e telkeket megvásárolni s azokon egy nagyszerű emeletes bérházat építtetni akar; sőt egy megbízottja által már e házak tulaj-donsaival alkuba is bocsátkozott.

— A városi lakossághoz. Az 1880. évi. XXVII. t. cikk 13 §. 3-dik pontja értelmében, minden e váro-ban s ennek terüle-tén lakó mezőgazdák, gyártulajdonosok, gyár-igazgatók, kereskedők, iparosok, vállalkozók, szülők, gyámok eszenél felhívataok hogy a ma-llok alkalmazásban álló vagy családokban és gondnokságok alatt élők hadmentességi díj fizetésére kötelezett munkásokat, segélykérő-családjekeket, családtagjaikat, illetve gyámot-taikat — legyenek azok ide való ille-tőséggű, vagy vidékről De-b-r-c-z-e-n-be költözötték is — komolyan oda utasít-sak, hogy az 1887-ik évi hadmen-tességi díj kivevéséhez szükséges vallomá-s-tétel végetit 1887. évi február hó folyama-alatt a városháznál levő hadmentességi díj kive-tő hivatalában, pézúbirság, esetleg fog-ság büntetés terhe alatt mulhatatlanul meg-jelenjenek. A hadmentességi díjközelés egyén-pedig az iránt hivatik fel, hogy az 1887. évi hadmentességi díj alapjául szolgáló 1886. évi egyenes állami adóját tartalmazó adó-könyvesekéjét — hadmentességi díjkönyvvel együtt — legyen az saját szeméyére vagy szüleil nevére kiállítva, azon házszám fel-jegyzése mellett, melyben lakik, okvetlenül magával hozza, s a törvény 13 §. 3. pontjában kívánt adatokat bemondja, valamint az év közben beállott lakváltozását bejelenteni szoros kötelességének ismerje. Azon esetben pedig, ha valamely hadmentességi díj fizeté-sére kötelezett egyén a városból elköltözni vagy távozni kívánna, a rája kivetett had-men-tességi díjat egyszerre lefizetni, s elköl-tözését, vagy távozását a hadmentességi díj kive-tő hivatalában szóval jelenteni köteles, — ellenesében a fent idézett törvény 20 §-a értelmében a rá kivetett hadmentességi díj 3-6-szoros összegének megfelelő pénzbírsággal, esetleg megfelelő fogással fogva tartatái. Végre oly esetekben, midőn a 13 §. 3. pontja-alatt említett védkötelesség hadmentességi díj kötelezettségűk ideje alatt elhalnak, kötele-sék azoknak szülők, gyámjai, esetleg nej-i, vagy rokonai az elhalálozástól számított 30 nap alatt az illető e célra bélyegmentesen kiállítandó halotti bizonyítványt a fent ne-vezett hivatalban bemutatni, mivel annak nem teljesítése esetén azon szülő, gyám, nő vagy rokon, ki az ily halotti bizonyítványt a ki-tűzött határidőben be nem mutatja 1-5 frtnyi pénzbírsággal büntetettik meg. A vá-ro-si tanács.

— Ujdonságok az égen. A múlt év szeptember vége felé Finlay által felfedezett üstökös még be sem végezte pályafutását, Ránk zárt a ajtót s mi foglyok voltunk. Kétségbeesetten rohantam az ablakhoz, Flóra pedig siránkozva tördelte kezét. — Leugrom, leugrom, — kiáltam, mert más különben végünk van! Ezt azonban könnyebb volt kimondani, mint megtenni. Visszatértem az ablak-tól, amiut letekintettem a két emeletnyi ma-gasból a szédítő mélységbe. Szaladtam az ajtóhoz, de az erős zár nem engedett. A töb-bi kules pedig mind nagy volt a zárba. — Már mindegy! könyörögni fogunk a mamának, hogy el ne áruljon bennünket, mert máskülönben lesz hadd! Hanem hát ki tudná előre, hogy mit hoz a jövő? Felig meddig már megnyugod-tunk mindketten: milor egyszerre csak alig pár száz lépésnyiről a zen-kart hallottuk felhangzani, s az ablakon keresztül láttuk, amint méltóságos léptekkel közeledett az öreg Krobacsek az ezred élén. Megsemmissülten regytam le a divánra. — No Márs! most segits ki a bajból! Hanem hát ugy látszik, hogy Mársnak valahol másfelé akadt dolga, vagy pedig el-vonta tőlem a kegyét örökre, mert hiábavaó volt a könyörgés és a kis leánykám minden könyve: néhány perc mulva már hallható volt a lépcsőn a bandisták zaja, amint ki német, ki cseh nyelven adott hálát az istennek azért a véletlenségért, hogy az ezredes urat a ló letalalta lökni a nyeregől, ami aztán hirtelen végetvetett a gyakorlatnak. Az öreg Krobacsek Venczel is megérkezett s elkezdett dörömbölni az ajtón. A sifon háta mögé húzódba vártam a nagy pillanatot; Flóra pedig kétségbeesett szemrehányással fenyegetett zokogóhangon az ajtó melől.

— Ezt mind magának köszönhetem. Csak annyit kértem az istentől, hogy ne jöjjön meg haza a regiments-tambourné. Az öreg akkor lemegy a kontimba, hogy szokás szerint leöblítse a mai port egy

már is újabb három üstökös jelent meg egyen egymásutánban az égbolton. Ezek közül a legszebbet csak a földgömb déli részének lakói látják, s a melbournai csillagvizsgáló-intézet jelentése szerint feltűnésétől, e hó 23-ának esti 8 órájától kezdve pozíciója a következő: 320 fok egyenes emelkedés és 44 fok déli hajlás, mi alatt naponként egy fok déli mag-gást végez, ugy hogy mi ezt az üstökösöt ma fogjuk látni. A másik kettő telekopikus, Bro-oke és Barnard amerikai csillagászok fedet-tek fel, s gyengeknak jolezték; az egyik ja-nuár 22 én 207 foknyi egyenes emelkedésben és 71 fok északi elhajlásban állt, de a békai csillagvizsgálóból tegnapé-ott nem látták. A másikat jan. 24-én fedezték fel, s a felfede-zések 287 fok egyenes emelkedésben és 26 fok északi elhajlásban állott. Ez utóbbi felfedeztetésének híre, még csak tegnap reggel ért Bécs-be, így tehát ott még nem kutattak utána.

— A szabadelyü párt fáncevizsgálma alkalmából felülfizető névsorából kimarad-tak a következő felülfizetők: Boczkó Samu-él főkapitány 4 frt, Mihályi János 1 frt, Szentesi 1 frt és N. N. 1 db 2 ftos tallér. Így a felülfizet-tesek összege a tegnap közölt összeghez ha-mítva ezen most kimutatott 6 frtot és 1 db 2 frtos tallért, tesz 95 frt 10 krt és 1 db 2 frtos tallért. A rendezőség.

— A bihari helyiérdeki vasutak. Mint értesülünk, a bihari helyiérdeki vasutat várad-püspöki-érmihályfalvai fővonal, Várad-püspöki, Bihar, Paptamasi Erdőszege, Székelyhid, Er-Selind és Er-Mihályfalva álló másokkal, Nagy-Kágya megállóhelyivel és Gyapoly megálló és rakodó-helylyel, továbbá a székelyhid-margittai szárnyvonal, Apát-Keresztur, Vedres-Abrány és Margitta álló másokkal, valamint Monos-Petri megálló-helyekkel rövid időn át fog adadni a forgo-lomnak.

— Eljegyzés. Feuerwerker Mór hely-beli ősmert ifjú kereskedő eljegyezte Brüll Cecilia k. a. t. H. Bözörményből.

— Uj jubileum. A heizegprimás nem-régiben Bajoson azt kérdezte környezetét, hogy tudják-e miféle uj jubileumra van ma-gint kiadás? Sorra vették a válaszokat, de nem találtak el. Ekkor a mintaszerező gazda az ő régi köpenyegére mutatott, melyet Baj-oson szokott néha viselni. — Hát nézzétek csak, ez az én köpenyegem most épen negy-venayolez esztendő. Két esztendő múltán megtartjuk a félszázados jubileumát.

— Uj fogházfelügyelő. A igazságűgy miniszter a debreczeni kir. törvényszéki fog-házhoz fogházfelügyelővé Sáray Zsigmond es. kir. 10 számú ügy osztálybeli tüzm-stert nevezte ki.

— Orrtanulmányok. Sophus Shaek dán őrnagy, ki keresztül-kasul járta egész Európát és sokszor volt alkalma tanul-mányozni az embereket s az állatokat a hason-latoság tekintetében, mely köztük lehet, megállapította, hogy a fiziognomikus hason-lóságok, melyek ember és állat közt előfor-dulnak, megfelelnek a jellem sajátosságainak. Kutatásai eredményeit egy műbe foglalta össze, melyet Dr. Jumont adott ki francia fordításban: „Az ember és az állat fiziogno-miaja, vonatkozásal az érzelmek s a ke-délyállapotok kifejezés módjára” címmel. E furcsa kötet első részében a szerző az em-berek jellemét fejtegeti, következtetve az arcvonásokból s a test némely fontosabb re-

szeiből. Te-nomus kuta-s a szemek-retik a léle-nagy fontos-és morális-ornak. Az-ve szeműgy-segként és-kerlati ha-nyeri. Elárú-kenységünk. A gyermek-és arcznak, fejlődésnek maradt egy-még meg n-a jól kifeje-őuralomra, mélységre-ja nagy m-tól is. A sz-őnbűző orri-ezeknek a je-általanos sz-mely forma-missagra m-sű orr izlé-tetni, a h-zést árul e-néhékes-jele. E szá-berek j-ll-lesz szűke-hez fordul-orrára mi-bizhatóbb- — A vasóestélye n-ő ur tart-ja i" cím-örakor ves-é. közönség-ó r a el-ő-jegyzője. — F-közt a nag-s Főriáu-ő hol egy R-déltje va-részt gyú-zul vaam-zett a tü-tént. A tü-zet elfojta- — El-ség a keny-bozott el-e nyerek kel- — A rendőr alk-van látva, kolai vagy-a piaci te-zönség sa-hamis tej-a vásárlók-mutassák. — H-óta Európ-ja volt a meg-támadt nemzet-be-tott; hatá-41 háboru-vetségesek-rivalisáló-sze; keres-tak; poig-Egyletöre- — M-ben. A De-kezőket: a nappal ke-kivert ny-e hogy bosz-beszél ma-mióta ben-ifju: járá-egy, egy-a vendég-jebb a pi-gésbe. Az-gazdag or-a kérdése-szobában, készit. Ut-ke-t n rán-fogták s-másik ha-és vidék- — M-téu jan. 2-tett ev. r-vényes él-leány 11; 18 fu; 15-könyvi té-főrszénytel-6 Irszailit-gyermek. — 40. M-20 nőnen-31, r. Ka-roncsoló-elbaltak- — gyakra-denféle b-szer áll-Mr. Ville-tapasztal-keését-őnbűző

oka. Mi a menyköt akarsz te azzal a lánynyal?

— Mit akarok? tudom is én! elég az ha szeretem.

— Szereted, szeretet, hát szeresd, de nem ugy, hogy azért bajod legyen belőle! . . . Vagy legokosabban tennéd bizony, ha kivéréd a fejedből ezt az egész bolondságot; olébb-utóbb, ugy is elfelejted.

Eppen ez utóbbi szavakra akartam ref-lektálni egy batásos, pathetikus nyilatkozat-tal, midőn az őrmesterünk hirtelen a napi parancskiadásra hivott össze bennünket, tud-tul adván, hogy holnap és holnapután nagy menet gyakorlat lesz egyik távoli szomszéd helységig, tehát ugy készüljünk el, hogy két napig leszünk távol.

— De hiszen nem leszek én ott! — gondolám egy jó eszmétől hirtelen megka-patva, — most az egyszer tulajrok a Krobacsek uram eszén.

Este a levekvés előtt nagy nyögéssel panaszoitam el a napos káplárnak, hogy hi-deglelős vagyok, tehát maródit jelentek a holnapi nap-a. — Tervem már készu volt s csak két krajczába kerül az egész. Vettem egy kis keserűsöt, hogy jól meghajtsom, egy kanál jó erős eczettel fehérré tarattam a nyelvemet, s reggel midőn a kapitányom megvizsgáltatott, csakugyan ugy néztem ki, mintha a síróból rántottak volna ki. Dehogy sejtették, hogy csupa szimuláció az egész betegség!

Az orvos mielőtt a kórházba küldett voltna, a maródi szobában jelölt ki számomra helyet pár napra, míg a betegség em-be-n változás fordul elő. Adott egy jó nagy ka-nálnyi k-hinintis, amit bevetttem csak azért, hogy tervem sikerteljen. Hiába! a sze-relmes szív nem csak minden poklon jut ke-resztül, de képes akár egy egész patikát is megemészteni!

A maródi szoba ablakából néztem az ezred kivonulását, nagyokat kacagva az orvos hisz-kenységén s a többi bajtársakon, kik a bokáig érő

homokban fogják élvezni a kánikulla melegét. A többi maródi egy része az asztalnál verte a huszonegyet, egyik—másik torkaszakadtából dalolt vagy püflölte egymást a kemény k o p a s z t e r r e l, csak én nem vettem részt mulatságaikban; figyeltem a Krobacsek Venczel ajtajára, mert attól füg-gött minden, hogy elmegy-e a regiments-tambourné a piacra vagy nem?

Nagyot dobtam a szívem, mikor végre nyolez óra tájban kinyit az ajtó, s kosárral karján megjelent a regiments-tambourné. Tü-relmetlenül vártam, míg letiepe a lépcső s eltűnik a láthatárról.

Végre szabad volt az ut.

Félekun kopogtattam az ajtón.

— Wer ist?

— En vagyok Flóra kisasszony! — mondám mosolygó ábrázattal benyitva a szobába.

A kis leány ijedten ugrott fel.

— Szent isten! mit gondol!?

— Nem bírhattam tovább; bocsásson meg vakmerőségemért . . .

— De a mama! . . .

— Az már messze van! . . .

— Es ha valaki megdöná?

— Dehogy tudja! nincs itthon senki csak az őrség meg a maródiak.

A kis leánykám sem volt köből a szíve én pedig olyan szépen tudtam könyörögni; mosolyogva kezét nyujtott, s pirult arcz-al intett, hogy foglaljak helyet. Már már hozzá akartam kezdeni, hogy kiütsem azt, ami o y régen nyomta a szívemet, midőn a folyosón egyszerre csoszogó léptek zaja ütő meg füleinket.

— Istenem! . . . a mama!

Mitévő legyek? . . . Leugrom az eme-letéről, ha mindjárt a nyakamba kerül is. A csoszogás azonban hirtelen megszűnt, s a regiments-tambourné hangja megszólalt kívülről:

— Flóra! az ajtót bezárom; apád pa-rancsolta,

Ránk zárt a ajtót s mi foglyok voltunk.

Kétségbeesetten rohantam az ablakhoz, Flóra pedig siránkozva tördelte kezét.

— Leugrom, leugrom, — kiáltam, mert más különben végünk van!

Ezt azonban könnyebb volt kimondani, mint megtenni. Visszatértem az ablak-tól, amiut letekintettem a két emeletnyi ma-gasból a szédítő mélységbe. Szaladtam az ajtóhoz, de az erős zár nem engedett. A töb-bi kules pedig mind nagy volt a zárba.

— Már mindegy! könyörögni fogunk a mamának, hogy el ne áruljon bennünket, mert máskülönben lesz hadd!

Hanem hát ki tudná előre, hogy mit hoz a jövő? Felig meddig már megnyugod-tunk mindketten: milor egyszerre csak alig pár száz lépésnyiről a zen-kart hallottuk felhangzani, s az ablakon keresztül láttuk, amint méltóságos léptekkel közeledett az öreg Krobacsek az ezred élén.

Megsemmissülten regytam le a divánra.

— No Márs! most segits ki a bajból!

Hanem hát ugy látszik, hogy Mársnak valahol másfelé akadt dolga, vagy pedig el-vonta tőlem a kegyét örökre, mert hiábavaó volt a könyörgés és a kis leánykám minden könyve: néhány perc mulva már hallható volt a lépcsőn a bandisták zaja, amint ki német, ki cseh nyelven adott hálát az istennek azért a véletlenségért, hogy az ezredes urat a ló letalalta lökni a nyeregől, ami aztán hirtelen végetvetett a gyakorlatnak. Az öreg Krobacsek Venczel is megérkezett s elkezdett dörömbölni az ajtón.

A sifon háta mögé húzódba vártam a nagy pillanatot; Flóra pedig kétségbeesett szemrehányással fenyegetett zokogóhangon az ajtó melől.

— Ezt mind magának köszönhetem. Csak annyit kértem az istentől, hogy ne jöjjön meg haza a regiments-tambourné. Az öreg akkor lemegy a kontimba, hogy szokás szerint leöblítse a mai port egy

pohár sörrel, s ugy talán meg leszünk ment-ve. Hanem hát hiába! aki egyszer megindul a lejtőn: hanyat — homlok esik a mélységbe. E pillantban érkezett meg Krobacsek is s a következő perczben már nyitva volt az ajtó.

Láttak már önök iszonyon haragtól fel-dühödtt orosziant ellenségére rohanni? Ugy-e nem? — No én láttam! legalább ilyenek képzeltem azt, a mint a regiments-tambour-irtóztató ordítással nekem rohant s törkőn ragadva rám kiáltott:

— Mit kerestek itt?!

— Látja! — mondám válat vonva, s megadva magamat a kikerülhetetlen sorsnak.

Hirtelen megfogta a galléromat, s ezi-pelt kifelé a szobából kapitányom elébe, ki éppen a század előtt adta ki a parancsot.

— Nos mi baj? — kérdé kapitányom a feldühödt embertől.

Előadta az egész dolgot.

— Ah, ezért jelentettük maródit!?

— Naposkáplár! — vigye azonnal az egye-s-be, ott marad míg jelentést tesz az ezred rapporton.

Szégnyekezve s a bajtársak kaozgó hangjai mellett cipeltek a sütetre, hol hu-szszonyeg napi időt adtak arra, hogy kive-hsem fejemből a kis Flóráat. Letöltöttem em-berül, habár a poloshaktól és egerektől lakott s árisomnak csúfot zugolyban nem egyszer eszembe jutott, hogy jobban tették volna, ha egyenesen felakasztanak.

Mikor kiszabadultam mosolyogva kérdé tőlem a kapitány ur.

— No hát meggyógyult?

— Tökéletesen kapitány ur.

— Hát istenek! lássa: mi mindent nem jó az a dunkli!?

A kis Flóra a napokban esküdtét örök-hűséget az én régi őrmesteremnek s ez hoz-ta vissza emlékembe ezt a régi történetet, amit most itt elbeszéltem.

Né hát tartsa meg az isten őket sokáig!

Arverési hirdetm. kivonat.

A debreczeni kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy Szikszai Istvánné végrehajthatónak Murvai Péterné végrehajtást szenvedő elleni 356 frt. 41 kr. tőkekövetelés és járulékaik iránti végrehajtási ügyében a debreczei kir. törvényszék területén lévő és Debreczen városában fekvő a 799. számú tjkben. A I. 832 hr. szám házasság utvarfa, a végrehajtási törvény 152 §-a alapján, egészben 520 frt; továbbá a 6469 hr. számú ondódi föld végrehajtást szenvedett illető fele részére 722 frt 50 kr; végül a debreczeni régi telekkönyvi 1178 számú lapján beirt 3. boglyás kaszállóból szintén végrehajtást szenvedett illető fele részére 711 frtban ezenel megállapított kikiáltási árban elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok

az 1887. évi Február hó 17-ik napján délutáni 3 órakor a kir. törvényszék árverési termében megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fognak.

Arverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át készpénzben, vagy az 1881. év LX. t. cz. 42 §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában, kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Debreczenben a kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóságnak 1886. november hó 15-én tartott üléséből.

Szögyény
elnök.

Hegedüs
jegyző.

31. Tk.
1887.

Arverési hirdetm. kivonat.

A debreczeni kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy Kovács Gábor tömeggondnok végrehajthatónak vagyonbukott Goldstein Mór végrehajtást szenvedő elleni a debreczeni kir. törvényszék területén lévő és Debreczen városában fekvő a 2307. számú tjkönyvben. A I. 1. 2. rend számú ház és ennek ondódi földjére 4259 frtban ezenel megállapított kikiáltási árban elrendelte és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok 1887. Márczius hó 8-ik napján d. u. 3 órakor a kir. törvényszék árverési termében megtartandó nyilvános árverésen megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fognak.

Arverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át készpénzben vagy az 1881-ik LX t. cz. 42 §-ában jelzett árfolyammal számított, és az 1881. évi november hó 1-én 3333 sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX t. cz. 170 §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Debreczenben a kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóságnak 1887. január hó 10-én tartott üléséből.

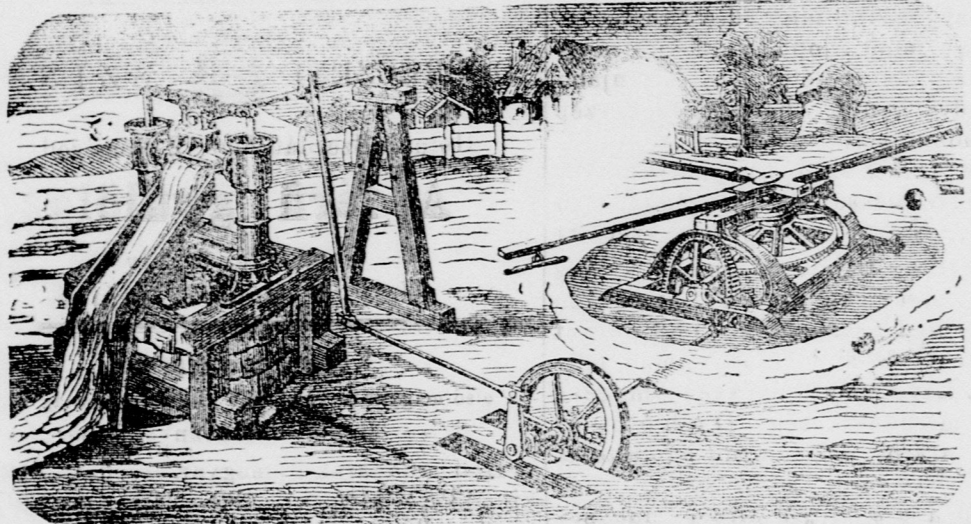
Jelenffy
elnök.

Dr. Hrehus
jegyző.

Alapított 1858-ban.

WALSER FERENCZ

első magyar gép- és tűzoltószerek gyára, harang és érezőntödéje
BUDAPESTEN ROTTENBILLER-UTCZA 66.

Ajánlja gyártmányát mint magyar különlegességet
kutakban és mindennemű szivattyukban
Elvállal teljes vízvezeték berendezését városok, ölbirtokosok és magánok részére, modern technikai alapon és kedvező feltételek mellett, ajánlkozik

KÖZ és MAGAN FÜRDŐK
felszerelésére

szagmentes tűrszekek

felállítására s minden viemüvi munka gyors és pontos kivitelére.

Képes árlapok, és részletes költségtervezetek kívánatra díjmenten küldetnek.

EGYETLEN BELFÖLDI SZIVATTYU GYAR.

UJ DIVATU BETÜKKEL GAZDAGON BERENDEZETT NYOMDA DEBRECZENBEN.

A „DEBRECZENI ELLENŐR”

legújabb és legdivatosabb betűkkel
gazdagon felszerelt.

KÖNYVNYOMDÁJA

DEBRECZENBEN SZECHENYI UTCZA SIMON-ház

ajánlkozik mindennemű nyomdai munka gyors, díszes kiállítására.

Községi és gyámi rovatos ívek hivatalos nyomtatványok

MINDEN ALAKBAN

ÜGYVEDI ES KERESKEDELMI NYOMTATVÁNYOK

falragaszok, körlevelek, gyászjelentések, levélfejek és levélborítékok,

báli meghívók, névjegyek füzetek és könyvek

a legjutányosabb áron állittatnak ki.

VIDÉKI MEGRENDELESEK PONTOSAN TELJESITTETNEK.

Vidéki megrendelések pontosan teljesítetnek.

Vidéki megrendelések pontosan teljesítetnek.

XIV.

(T.)
nyában ug
is lehetsé
dunk, har
hetséges:
békés re
képpen l
felfordul
va ismét
mak közt
talpra fog

A de
van hely
boru, es
mikor a
torlákát:
kedni az
a legény
hidján v
mondania
ragadják

Enn
golya fe
vább les
béke reu
röppenne
nek hárm
kednek a
gal közé
a repülé
a szemlé
Addig te
hatjuk e
Keleten-
ja-e ki a
legkeves
Bismarck
veszi elő
kereszsz
dugót

A „De

Maj

Pu
Mióta ég
güvé vál
szétker
mondato
a seme
ján lebe
igazán:
radék és
ellenben
nem szü
beu állj
portásáv
rint imm
szó csak
den kis
olyan ha
csak kép
csörtetik
ban feni
meg am
ha van
épen Sm
gyorsito

Eg
sem a l
kon az
kezdődik
benne v
és obsit
kir népi
kó ellen
elhatáro
az eih
vezérez
jezni sz
séget, l
szire.

A
házak
a moha
mellett,